

تله‌ای به نام گفتگو

در دسرهای یک تحول اجباری

* متن زیر جهت حفاظت از سلامت تحصیلی، حریم خصوصی، جسم، حیثیت و دیگر شئون دانشجویی دانشجویان دانشکده‌ی حقوق و علوم سیاسی دانشگاه شیراز است.

از آنجایی که انجمن فرهنگ و سیاست در دانشکده‌ی حقوق و علوم سیاسی بیش از صد و پنجاه عضو دارد، لازم است از اعضاء خود و دیگر مخاطبان بخواهد که برای شرکت در جلسه‌ی به ظاهر تبادل نظر که توسط ریاست این دانشکده تدبیر شده است؛ با شروط ذیل وارد شوند و با نگاه به تجارب پیشین، خود را قربانی سهم‌خواهی تیم آقای جواهری نکنند:

۱. حضور پررنگ کارمندان حفاظت فیزیکی در سالن، جهت مراقبت از دانشجویان و جلوگیری از حمله و رشدن همفکران خاص ریاست دانشکده به آنان در هنگام بیان انتقادات.

۲. تهیه‌ی فایل صوتی و تصویری از جلسه در جهت اثبات بی‌گناهی و رفع اتهام، پس از آنکه تیم آقای جواهری با مستندسازی جانبدارانه و دست‌کاری‌شده در جهت کینه‌جویی و پاسخ قهرآمیز به انتقادات برآمدند.

۳. اخذ تعهد کتبی مبنی بر رعایت حق آزادی پس از بیان از آقای جواهری، تضمین مبنی بر عدم شکایت از دانشجویان در نهادهای اداری و قضائی و نهایتاً عدم گزارش به نهادهای محترم امنیتی و اطلاعاتی (با تمام این ملاحظات اگر همچنان از جلسه خارج شده و ابلاغیه‌ای مبتنی بر شکایت از شما توسط یک انسان بی‌نام و نشان از یک استان دیگر، با کیلومترها فاصله از دانشگاه شیراز، دریافت کردید؛ اصلاً جای تعجب وجود ندارد. چرا که آقای طهرانی در جهت سلب مسئولیت از خود، پشت حق و حقوق شخصی افراد مخفی می‌شوند).

۴. آمادگی برای حضور و دفاع در کمیته‌ی انضباطی، دادسراهای استان فارس و دیگر استان‌ها که تیم آقای جواهری، با استحاله‌ی دانشگاه به دادگاه، در حال سرکوب و پرونده‌سازی برای مخالفین رویه‌ی مدیریتی ایشان هستند.

۵. آمادگی جهت انتشار صوت یا تصویر دانشجویان بدون رضایت و با تقطیع جانبدارانه در رسانه‌های محصورشده در دست ایشان و خبرگزاری‌های وابسته به گروه‌های سیاسی تندرو و حتی افشای اطلاعات شخصی و خانوادگی منتقدان پشت تریبون و فضای مجازی.

۶. امکان تجسس در حریم خصوصی در رسانه‌های اجتماعی، توهین، تخریب شخصیتی و ... توسط لشکر مجازی با صفحات یک شبه ساخته شده، از جانب کسانی که پشت هویتی غیرواقعی قایم شده و به دانشجویان، اساتید و رشته‌های دانشگاهی فحاشی می‌کنند.

۷. امکان مورد حمله‌ی فیزیکی قرار گرفتن از جانب کسانی که هر سخن علمی را غیر از مفروضات سیاست‌زده و تک‌خطی خود تاب نیاورده و دیگران را به محض انتقاد و یا حتی پرسش مورد ضرب و شتم قرار می‌دهند.

بعید است که تا به امروز فرد پیگیر و آگاهی در دانشگاه شیراز باشد و از سوء مدیریت ریاست دانشکده‌ی حقوق و علوم سیاسی در سه سال اخیر و تیم هم‌فکرش بی‌خبر مانده باشد؛ بنابراین امروز بیش از هر زمان دیگری پرواضح است که چرا این تیم و ایشان تصمیم گرفته‌اند طی یک تحول شخصیتی نمادین و توخالی، در عرض چندماه از رفتار متعصبانه و دگم‌اندیشی در سرکوب منتقدین علمی‌شان به حربه‌ی گفتگو و مناظره روی آورند.

درست کسانی که تا وقتی جناح سیاسی ناکارآمدشان در دولت مستقر بود کوچک‌ترین انتقادات را با پرونده‌سازی در کمیته‌ی انضباطی، دادگستری و نهادهای اطلاعاتی و امنیتی پاسخ می‌دادند؛ امروز که صندلی اتاق معمولاً خالی مدیریت‌شان را متزلزل دیدند، به ابزار منتقدان و التماس به این و آن که بیایید گفتگو و مناظره کنیم، متوسل شده‌اند. آن‌هم نه در جهت اصلاح عملکرد سابق، بلکه به منظور تحت تأثیر قراردادن اذهان خاکستری نودانشجویان با بحث‌های پوپولیستی و ایدئولوژیک.

مشخصاً مراد از دعوت به گفتگو توسط آنها چیز دیگری است. انتقادپذیری آقای جواهری همان قدر متناقض‌نما است که سخنرانی‌شان درباره آزادی بیان بود. انتهای آزادی بیان ایشان و امثالش منتهی شد به ضرب و شتم منتقدان و صندلی توی سرشان کوبیدن. بعد هم جانبداری آقای طهرانی از حمله‌کنندگان و انتشار فیلم منتقدان به صورت منقطع و دست‌کاری شده. این وقایع چند دقیقه پس از نطقشان درباره آزادی بیان بود. وای به حال زمانی که رسماً قرار است مورد انتقاد واقع شوند.

این نامدیران زمانی صلاحیت دارند سخن از گفتگو و تبادل نظر به میان آورند؛ که در صد جبران اقدامات پیشین و آسیب‌های جدی برآیند که به بدنه‌ی علمی و دانشجویی این دانشکده وارد ساختند. در هیچ بستر منطقی این تلاش‌های بیهوده‌ی تیم فعلی مبنی بر سفیدسازی عملکرد غیرقابل دفاعشان، باورپذیر نیست. برنامه‌ی روز یکشنبه هم یک دام است مثل دام‌های قبلی که پهن کردند در جهت شناسایی، سپس سرکوب و خفه کردن هر صدایی که مطابق میل خودشان و تیم دگم و تحمیلی‌شان نبود.

چند کلمه نافلسفه حفظ کرده و طوطی‌وار تکرار می‌کنند، حقا که متفلسف‌اند؛ یک شبه مدیر جوان انقلابی شدند، سپس با برچسب‌زنی و رویکرد حذفی، ضعف و ناتوانی‌شان را نمودار ساختند و حالا که چرخش روزگار، امید سهم‌خواهی‌شان را بر باد داده، کاسه‌ی چه کنم؟ دست گرفته و دور دانشگاه می‌چرخند تا توجهی جلب کنند و با بالابردن سطح تنش، از آب گل‌آلود ماهی بگیرند.

پر واضح است از این جریان تندرو که تنها و تنها محیط دانشگاهی را به خدمت گرفته تا از آن در جهت سودجویی سیاسی و سهم‌خواهی بهره برد، هیچ عمل ناشایست و زننده‌ی دیگری بعید نیست. در نتیجه تا جای ممکن از حضور در جلسه‌ی روز یکشنبه ممانعت کرده و **در صورت تمایل به حضور با اخذ تعهد کتبی و رعایت تمام الزامات حقوقی وارد سالن شوید.**

